

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Karla Šimky, JUDr. Marie Turkové a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobce: **H. H.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 10. 2006, č. j. OAM - 1020/VL - 20 - 12 - 2006, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 11. 2007, č. j. 59 Az 119/2006 - 27,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Shora uvedeným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě byla žaloba směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 10. 2006, č. j. OAM - 1020/VL - 20 - 12 - 2006 zamítnuta. Tímto rozhodnutím byla stěžovatelova žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). O nákladech řízení soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo. Ustanovené advokátce byla určena odměna 2856 Kč.

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku kasační stížnost.

Krajský soud v Ostravě po podání kasační stížnosti proti předmětnému rozsudku postupoval ve smyslu § 108 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a předložil kasační stížnost s příslušnými spisy Nejvyššímu správnímu soudu.

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadený rozsudek byl zástupci ustanovenému žalobci pro toto řízení doručen dne 12. 12. 2007. Dále ze spisu vyplývá, že kasační stížnost byla stěžovatelem podána u soudu osobně dne 11. 1. 2008. Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje. Kasační stížnost tedy nebyla podána v zákonné

lhůtě a je zjevně opožděná. Podle věty třetí citovaného ustanovení zmeškání lhůty nelze prominout.

K tomu se dodává následující: Stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.), nicméně kasační stížnost nepodal včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.).

Podle § 42 odst. 2 s. ř. s. má-li účastník nebo osoba zúčastněná na řízení zástupce, doručuje se pouze zástupci. (Jen má-li účastník nebo osoba zúčastněná na řízení něco osobně vykonat, doručí se i jim, což není daný případ.) V obdobné otázce již bylo judikováno např. v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2004, č. j. 3 Azs 130/2004 - 33: Ustanovil-li soud žalobci opatrovníka dle § 29 odst. 3 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. a jemu doručil rozsudek, počíná lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti běžet ode dne doručení rozsudku opatrovníkovi. (Poznámka: Institut opatrovníka podle § 29 a násl. spadá v o. s. ř. do rubriky „Zástupci účastníků“. Pro tento druh zastoupení platí ustanovení § 31 o. s. ř., podle kterého ustanovený zástupce má stejné postavení jako zástupce na základě procesní plné moci - viz nálezy Ústavního soudu ze dne 25. 9. 2002, sp. zn. I. ÚS 559/2000, č. 111.) Pro běh lhůty k podání kasační stížnosti je právně bezvýznamné, i pokud by si žalobce později - po uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti - rozsudek u soudu sám vyzvedl. Kasační stížnost, která byla podána po lhůtě dvou týdnů ode dne, kdy zástupce žalobce rozsudek soudu převzal, je třeba odmítnout jako opožděnou (§ 46 odst. 1 písm. b/ s. ř. s.).

Jak již bylo výše uvedeno, napadený rozsudek byl ustanovenému zástupci žalobce doručen dne 12. 12. 2007. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti tedy skončila dne 29. 12. 2007. Stěžovatel tudíž kasační stížnost podal až po uplynutí zákonné lhůty, když tato byla podána na podatelně soudu osobně až dne 11. 1. 2008. Ze spisového materiálu přitom vyplývá tvrzení žalobce, že nebyl s rozsudkem prostřednictvím svého zástupce seznámen řádně a včas. Ohledně podobné otázky již bylo Nejvyšším správním soudem rovněž judikováno: „Skutečnost, že zástupce stěžovatele nepostupoval v řízení před krajským soudem podle jeho představ (zůstal nečinný), nemůže založit relevantní důvod kasační stížnosti.“ (Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 3 Azs 119/2005 - 77).

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. jako opožděně podanou.

Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. září 2008

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu